

Foaia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului : Parohiile cl. I. pe un an 800 Lei Parohiile cl. II. 700 Lei Parohiile cl. III. și subclasă 600 Lei Pentru particulari 500 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>MANUSCRISELE SE VOR TRIMITE PE ADRESA CONSILIULUI EPARHIAL, SECȚIA CULTURALĂ.</p>	<p>Prețul inserțiunilor Concursă de prof. 1000 Lei. Parohii de cl. I 1000, de cl. II 800, de cl. III 600 Lei Celelalte publicații 1 cm. □ 3,50 Lei.</p>
--	--	---

Academia teologică

A trecut poate neobservată în darea de seamă asupra desbaterilor Adunării noastre eparhiale chestiunea Academiei noastre teologice. Anumite considerații sau obligații au impus anumite retușări la desbaterile agitate dar cu adevărat academice pe cari le-a stârnit această problemă vitală pentru Episcopia noastră.

Totașă s'a strecurat și însuflețita pornire a P. Sf. Episcop Veniamin pentru zidirea unui local nou și potrivit pentru teologia dela Caransebeș.

Însă ca orice sămânță bună, sămânța ce s'a aruncat acum două luni a prins rădăcini. Avântul ce a răpit într'o unică dar hotărâtă pornire pe membrii Adunării noastre eparhiale a ajuns astăzi la pragul înfăptuirii.

Mândria noastră bănățeană, întemeiată pe strălucite fapte și realizări din trecut, se pune în cumpănă totdeauna la răscruce de hotărâri mari.

Cu o stăruință care îi face multă onoare, Prea Sfințitul Episcop Veniamin, situându-se pe linia înaintașilor în seauul Episcopiei noastre, vine să satisfacă și postulatele noastre bănățene locale, ca și cerințele de sporire a patrimoniului, creiat și împodobit de acei înaintași.

Fără să-și ancoreze nădejdele exclusiv în ajutorul Statului, Prea Sfințitul episcop și Consiliul eparhial, au recurs la sondarea propriilor noastre puteri de jertfă.

Pentruca Academia Teologică să-și aibe localul corespunzător, Prea Sfințitul și Consiliul eparhial au lansat în cuprinsul Eparhiei un apel din care cităm următoarele cuvinte:

„Vremurile de astăzi — este adevărat — sunt grele și cu toții simțim povara lor. Însă, cu toată vitregia vremurilor, noi perseverăm în credința, că în zilele de astăzi, când cu atâta înverșunare se accentuează lupta pentru Sf. Cruce și pentru credința cea întru Hristos, este cu atât mai simbolică ridicarea unui local potrivit pentru Academia noastră teologică, menită să justifice mândria noastră de ortodocși și bănățeni și în acelaș timp și să corespundă unor necesități specifice locale în ceea ce privește trebuințele sufletești ale poporului. După terminarea noului edificiu, în localul de astăzi al Internatului teologic, constător din 4 săli mari și dependințe vom deschide un orfelinat pe seama orfanilor de preoți și a celor de războiu, ca să venim într'ajutor celor lipsiți de dragostea părinților, căzuți la datorie.

Ne îndreptăm deci cu apelul nostru către inimile credincioase și totdeauna gata de jertfă ale clerului și poporului nostru dreptcredincios din Eparhie și îi rugăm pe toți fiii noștri sufletești, preoți și mireni, ca să contribuie cu obolul lor la continuarea lucrărilor de zidire a localului pe seama Academiei noastre teologice.

Trecutul glorios al Academiei teologice și memoria atâtor iluștri profesori și foști studenți dela această cea mai veche școală românească cu grad superior din Banat, nu ne îndoin, va stimula la jertfă inimile fiilor noștri sufletești, cari vor grăbi, întocmai ca și părinții lor, să ridice din nou și să întărească această cetate a ortodoxiei noastre străbune, care a fost și trebuie să rămână și pe viitor pârghie puternică pentru consolidarea vieții naționale și sufletești a clerului și poporului nostru din Eparhie și din Banat.“

Inițiativa Prea Sfințitului Episcop Veniamin,

Câte svonuri, atâtea servicii aduse dușmanului

însoțită de dania făcută tot cu ocazia Adunării eparhiale, a găsit un răsunător ecou la unele Instituții, cari au și subscris sume considerabile.

Desigur și aici ca în tot locul toată datoria revine iubitei noastre preoțimi, care a știut totdeauna să răspundă cu elan la toate apelurile ce i s'au adresat.

Dacă preoții vor pune și acum la contribuție tot avântul lor, toată râvna lor, ei vor reuși să situeze pe bunii credincioși ai satelor noastre pe linia tradiționalului spirit de jertfă, mulțumită căruia noi ne-am menținut cu instituțiunile noastre prin atâtea vicisitudini.

Cerându-le fără a se umili, dar cu demnitate făcându-i să înțeleagă, acești credincioși, cari au dat Patriei atâtea, vor da și pentru Biserica lor tot ce le stă în putință. Un ban, un fuior, câteva mere, prune, grâu, orz, și în sfârșit orice le dă mâna va fi bine primit și adunat pentru sporirea fondului de zidire a localului.

„Ajută-te singur și Dumnezeu încă te va ajuta“ este deviza ce ne călăuzește în această întreprindere morală și materială.

Ajută-ți, frate române, Biserica ta, căci ajutându-o și întărindu-o pe ea, îți întărești viitorul tău.

Iar, iubiiții noștri preoți, ajutați de membri Adunării noastre eparhiale, pe lângă câștigarea de merite personale, sporesc capitalul de prestigiu al tagmei ca și pe cel al Eparhiei în care servesc cu râvnă și cu credință.

Incepem în numărul de astăzi publicarea primelor donațiuni mai însemnate.

1. P. S. Episcop Veniamin	200.000	Lei
2. Dr. Zeno Muntean	100.000	„
3. Prot. R. G. Ancușa	50.000	„
4. Dim. Sgaverdia	60.000	„

Hramul Sf. Mănăstiri Izvorul-Miron

În ziua de 20 Iulie a. c., când sărbătoarea sf. prooroc Ilie Tesviteanul se prăznuiește cu multă însuflețire în toată țara noastră și mai ales în Banat, sf. noastre Mănăstiri și-au prăznuit hramul ridicându-se în această zi monumente de rugăciuni la Mănăstirea Izvorul Miron și sf. Ilie dela Izvor-Vasiova, în cinstea acestui sf. Prooroc și slava lui Dumnezeu.

Smerita și neîncăpătoarea bisericuță a sf. Mănăstiri Izvorul Miron de lângă Românești a

fost anul acesta prea neîncăpătoare pentru atâta lume și mai ales pentru fericita ocazie a cercetării acestui sf. Lăcaș, de către Prea Sf. Sa Episcopul Veniamin Nistor al Caransebeșului, care n'a preferat a se osteni pentru înălțarea atmosferei de evlavie la ocazia hramului acestei sf. Mănăstiri.

Uitată — din cauză că până acum nici n'a avut o viață mănăstirească mai răsărită, Mănăstirea Izvorul Miron, pare că se trezește dintr'un somn, ridicându-și statura sa albă de mireasă, din mijlocul pajștei verzi, pentruca să întâmpine cu tot fastul convenit pe trimisul Cerului care-i aduce, odată cu trezirea vieții sale, nimbul de strălucire de îngerească instituție, ce i-a lipsit până acum.

Credincioșii din jur întuind fără să vrea mărețul eveniment, au încadrat această serbare venind cu miile (6-7000 de credincioși) în hainele lor frumoase cu accent ardelenesc, înflorind câmpiile împrejmuitoare ale Mănăstirii ca niște flori în mii de culori.

În dimineața hramului, în preajma intrării, mulțimea așteaptă cu vădită curiozitate și dragoste să primească „pre Stăpânul și Arhiereul nostru„ cuvinte ce se înalță cu o mireasmă în armoniile corului din Sintești spre „*curcubeul*“ cu „întru mulți ani Stăpâne“ ce a răsărit în litere albastre deasupra mării de capete în arcul înfrunzit dela intrare.

Insuflețirea primirii, a pregătirii sf. Liturghii, a ceremoniilor tunderii întru monah și a hirotoniei ce a urmat, părea că se înșiră ca niște boabe de mătăni pe firul sunetului subțire al singurului clopot al Mănăstirii, ce se străduie să înalțe spre bolta azurie de Iulie, frumoasele ceremonii, iar predica Ierarhului, ca o încununare a acestor prea înalte și serbătorești preocupări, a desăvârșit minunatul monument duhovnicesc al pelerinajului dela Mănăstirea Izvorul Miron.

Dăm aici câteva spicuri din această prea frumoasă solie apostolică pe care P. S. Sa a făcut-o prin credincioșii adunați acolo, tuturor fiilor sufletești ai sf. noastre Eparhii.

„Adunați din toate părțile, ca un răspuns la glasul Mântuitorului: „veniți la mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi odihni pe voi“, am venit cu toții în preajma acestui izvor ca să ne potolim setea duhovnicească din cuvântul Evangheliei și din rugăciunile sfinte ce le înalțăm în acest sfânt Loc, mai curat și mai umilit decât în alte părți. Totodată îndemnul nostru au fost și grelele zile în care trăim dorind a cere dela Bunul Dumnezeu belșug

mare Țării și să-I mulțumim pentru binefacerile și binecuvântările ce le-a hărăzit.

Străduința noastră de a ne apropia de Bunul Dumnezeu se transformă în rugăciune către El de *a ne lumina mințile, a căuta să facem voia Lui, iar pentru cei rătăciți dela buna credință să-i întoarcă a căuta și a afla calea adevărului Său.*

Calea aceasta știm că nu-i așa de ușoară cum s'ar părea celor indiferenți și lipsiți de seriozitatea căutării lucrurilor de mântuire; de multe încercări, de multe ispite și suferințe dăm umblând pe acest drum; și îngustă și strâmtă este ușa care se deschide în fața limanului mântuirii, dar foarte acestea le poate ușura numai blândul nostru Mântuitor în fața Căruia nimica nu prețuește mai mult ca sufletul, pentru care El s'a jertfit și pentru care și noi cu slabele noastre puteri ne ostenim și am venit la acest loc sfânt.

Cine s'a apropiat de El cu inima înfrântă și smerită, n'a rămas fără mângâiere și chiar în necazurile lăsate de Dumnezeu, pentru păcatele lumii și pentru lămurirea și verificarea credinței în El, noi apropiindu-ne de acest adevărat Doctoz al sufletelor și al trupurilor găsim tămăduire, mângâiere și fericire negrăită.

Sf. Evanghelie, depozitul de tămăduire al întregii lumi, își împarte binefacerile Sale prin preoții Bisericii dând fiecăruia leacul de care are nevoie.

Rânduiala pe care ei o slujesc și o respectă pusă de Biserică în lume și pentru lume, face ca toți să se folosească de binecuvântarea lui Dumnezeu, iar când această rânduială se calcă: „orb pe orbi povățuind“, cum fac sectarii și rătăciții dela Biserică și ai lumii, atunci vai de viața și credința aceea.

Pentru aceasta Biserica se prezintă ca singura corabie mântuitoare de suflete. În timpul lui Noe au fost mulți corăbieri și multe corăbii vor fi pornit deasupra înfuriatelor puhoai, dar fiindcă n'au fost făcute după planul și rânduiala lui Dumnezeu, s'au scufundat. Așa astăzi, mulți caută a-și face mijloace și învățături de mântuire, dar fiindcă nu sunt după voia și rânduiala pusă de Dumnezeu și voită de El, ci după voința și voia cea stricată a sectarilor, mulți pier în valurile rătăcirii și nu se mântuiesc.

„Singura cale și singura Corabie a Mântuirii pe care o conduce Domnul în cele mai înviforate împrejurări ale vieții omului și a lumii, este și rămâne: Biserica Dreptmăritoare.

Către Ea ne îndreptăm pentru mântuirea sufletului nostru. Ea ne pune în față mijloacele

și grija pentru câștigarea veșniciei fericiri prin învățăturile Sale și avertismentul pururea treaz al valorii sufletului: „ce va da omul în schimb pentru Sufletul Său“? pentru care motiv noi fiii ascultători ai Bisericii, adunându-ne ca și acum, în numele lui Hristos, cerem, ne rugăm și primim asigurarea mântuirii depusă de El în Biserică“.

Dela această icoană a ordinii supranaturale, care, prin rânduiala Bisericii trece în lumea văzută influențând autoritățile țărilor și a popoarelor, P. S. Sa aduce mărturia înfăptuirii acestui lucru în țara noastră arătând credincioșilor, grija Conducătorului Statului pentru cetățeni și desvâluind celor de față, constatarea Mareșalului Ion Antonescu Conducătorul Statului, că în „țară toată lumea muncește, cetățenii își fac datoria și și-o împlinesc cu înțelegere și dragoste prin muncă și interes obștesc. Cei cari sunt înclinați spre rău și lene, aceia nu sunt și nu au loc în această țară“. Această constatare ne impune nouă tuturor a ne face și pe mai departe datoria ca să putem face față vremurilor grele de azi și a celor de mâine de va mai trebui, urmând sfatul Cond. Statului și a Bisericii, ascultând de preoți cari au darul să împartă daruri mântuitoare tuturor.

Acestea aducându-ni-le înainte, la acest praznic al Mănăstirii, îmi îndrept ruga spre Dumnezeu împărtășindu-vă binecuvântările noastre Arhieresti ca Bunul Dumnezeu să pogoare asupra voastră binecuvântarea Sa ce cerească ca să aveți belșug, nu numai în cele pământești ci mai ales în cele cerești și sufletești, ca bând din apa cea vie din Izvorul de viață dătător al sf. Bisericii, să se facă în voi izvor de viață veșnică. Amin.

După rostirea acestor cuvinte părtnești și pline de dragoste pentru fiii săi sufletești — a urmat parastasul pentru eroii căzuți pe câmpul de luptă și pentru ctitorii sf. Mănăstiri Izvorul Miron — frumos prinos de amintire și recunoștință pecetluind slujba hramului acestui sf. Lăcaș.

A urmat apoi întreținerea Prea Sfinției Sale în cerc intim cu preoții și asistența intelectualilor din jur și după masă în bucuria apropiierii de Episcopul și mai Marele Părinte Sufletesc al credincioșilor care-l înconjurau cu multă dragoste și bucurie și cărora le-a împărțit cu largă dăruire cruciulițe, icoane sfinte și cărți-cele de rugăciuni. P. S. Sa împărtășind locului și credincioșilor arhieresti binecuvântări a părăsit sf. Mănăstire, lăsând în inimile tuturor nostalgia clipelor de evlavie și înălțare sufletească pe care Ierarhul le-a pricinuit la smerita

Mănăstire a Izvorului cald, atât de mult uitat până acum. În căldura lui Iulie ce acoperea totul și făcea să joace zarea pe miriștile câmpului, timpul cetia parimia Isaiei: „Și va fi Domnul numit aci într'un semn veșnic și nu va lipsi; în locul scaiului se va înălța chiparis și în locul urzicei va crește mirsina” — așa grăește Domnul și nu ne îndoim pentru că binecuvântările Ierarhului sunt zorile voii lui Dumnezeu.

Asistent.

Pelerinajul dela Mănăstirea Sf. Ilie dela Isvor-Vasiova

Pe o vreme frumoasă și caldă, ce șade atât de bine acum în dricul verii, a avut loc pelerinajul din acest an, la Mănăstirea cu hramul sf. Ilie de lângă comuna Vasiova. În ciuda muncii câmpului, care e în toi, au venit creștini din Catansebeș, Timișoara, Biniș, Ramna, Urseni, Silagi, Vrăniuț, Fizeș, Chișoda, Recița, Călnic, Vrani, Văliug, Uliuc, Târnova, Ruginosu, Ohaba, Teregova, Vodnic, Ciacova, Gătaia, Lupac, Carașova, Soșdea, Poiana, Oravița, Brebul, Dezești, Doman, Fărlug, Cuptoare, Zorlențul-mare, Buchin, Țerova, Bocșa-română, Delinești, Berzovia, Moniom, etc. etc., în total din vreo 57 comune.

Pelerinii au început să sosească încă în preziua hramului după amiază când, păr. Dr. N. Iorgovan protopopul Bocșei cu un sobor de șapte preoți, a săvârșit vecernia împreună cu litia mai apoi privegherea. La sfârșitul vecerniei, păr. P. Vuc din Bocșa-rom. a predicat despre cele două taine: sf. spovedanie și sf. cuminicătură demonstrând sugestiv și convingător atât majestatea înfricoșătoare le străbate, cât și pacea și fericirea ce ne-o dau numai ele. La priveghere a cuvântat păr. prot. Iorgovan, care a spus cam următoarele: Ați părăsit casele voastre și ați venit la acest sfânt lăcaș de închinare, ca să ne rugăm și mulțumim lui Dumnezeu într'altel și pentru înmulțirea pânilor, ce a făcut-o în acest an cu atâta dărnicie. Căci Dumnezeu, care a binecuvântat truda voastră a și făcut, ca sămânța aruncată în pământ, să crească și să rodească. Se cuvine deci să cădem în genunchi și să-i aducem mulțumirile noastre cu atât mai mult, cu cât mai nedemni am fost de darurile lui și să-l rugăm, să reverse darul lui și asupra inimilor noastre, ca să crească în ele numai grâul curat al faptelor bune.

După priveghere, la orele 10, au început spovedaniile, rugăciunile speciale și diferitele slujbe săvârșite asupra pelerinilor, în biserică, de către cuc. preoți: P. Vuc, A. Simu, L. Voin, Gh. Păleanu, C. Draghici, C. Iștan Stan, Roșca și Turcan. Cele mai impresionante și în același timp și cele mai ahtiate de credincioși, sunt aceste slujbe făcute în taina nopții. Ele ne arată cât de mult doresc pelerinii să-l slujească lui Dumnezeu și să-l se închine cum se cuvine. Toată căința acumulată în suflete zi de zi, se revarsă aci în torente de lacrimi și suspine. Și au ținut aceste slujbe toată noaptea, fără întrerupere. Laudă se cuvine bunilor și cucernicilor preoți cari, deși puțini la număr, obosiți și nedormiți, au stat la dispoziția pelerinilor, pentruca astfel să se îplinească dorința P. S. S. Păr. Episcop Veniamin, de a nu pleca nimeni dela Mănăstire, — nemulțumit și nemângăiat.

Mâne-zi, la orele 6 dim. soborul de preoți în frunte cu P. Cuv. Sa păr. prots. Vichentie, a săvârșit, la crucea dinaintea bisericii, taina sf. Maslu peste aproape 200 pelerini. În tot timpul acesta în biserică, slujbele au urmat înainte. Biserica semăna cu un roi de albine.

La orele 9, preoții îmbrăcați în ornate, au ieșit într-o întâmpinarea I. P. Cuv. Sale Arhimandritul Dr. L. Busuioc, delegatul P. S. S. Păr. Episcop Veniamin, care a sosit în tovărășia dlui cons. Sgăverdia și a diaconului ceremonial I. Câmpian. Cu crucea și evanghelia în mână i-a bineventat păr. prot. Iorgovan. După cuvântarea I. P. Cuv. Sale s'a intrat în biserică. I. P. Cuv. Sa, după ce s'a îmbrăcat în ornate, a fost însoțit de zece preoți, îmbrăcați și ei în ornate, pe tribuna anume ridicată pe platoul alături de biserică, pentru săvârșirea sf. Liturghii. Răspunsurile liturgice, cari prin execuția frumoasă, au ridicat atât de mult nimbul slujbei, au fost date de corul din Recița-română. Celelalte cântări din cursul Liturghiei, cântate de diferiți cântăreți bis. din Vrăniuț, Ramna, Bocșa-m., Uliuc, Ocna de Fier și Călnic, au contribuit și ele la transpunerea noastră cu duhul, în sfere mai înalte și mai pure.

La priceasnă, I. P. Cuv. Sa a rostit predica zilei despre sfinți în genere și despre sf. profet Ilie, în special. A accentuat integritatea de suflet a sfinților, menită să ne aducă pacea adevărată, pacea despre care Mântuitorul a zis, că-i pacea Lui. Această pace dacă ar avea-o toți oamenii în sufletul lor, n'ar mai fi războaie. Predica, și frumoasă și actuală, a produs o impresie profundă. După terminarea sf. Liturghii, s'a făcut parastas pentru Regele Ferdinand.

Regina Maria, pentru Eroii Neamului și citorii sf. Mănăstiri.

La ora 1 d. m. când s'a terminat sf. Liturghie, în biserică: pâr. Gh. Simu din Gătaia, pâr. Botău din Uliuc, pâr. Vădeanu din Biniș, pâr. Roșca din Delinești și pâr. Turcan din Buchin mai făceau încă slujbe, ceea ce ne îndritue să credem, că deastădată toți pelerinii au fost satisfăcuți în privința diferitelor slujbe.

Modestul și adânc evlaviosul pâr. protos. Vichentie, care cu mâinile-i proprii a pavat cu piatră locul dinaintea bisericii; a împrejmuțit cu un gard foarte frumos crucea de piatră de lângă biserică, cu munca mânilor sale și pe banii săi; a mutat bolovanii de piatră ce stăteau în cale și a ridicat tribuna pe care s'a săvârșit sf. Liturghie, tot cu brațele-i slabe, — a fost cel mai neobosit dintre toți. Când toți am terminat cu lucrul și ne-am dus să luăm masa, el a împărtășit cu sf. cuminecătură pe pelerini. La masă absent, la lucru — partea leului. Ca, dealtfel, totdeauna.

Prot. I.

P. S. Sa la Poiana Mărului

În dorința de a stabili locul pentru zidirea bisericii în Poiana Mărului, P. S. Sa Episcopul Veniamin însoțit de pâr. protodiacon T. Roșca, a vizitat Luni în 26 cor., stațiunea climaterică *Poiana Mărului*, ce se află la poalele munților bănațeni la o altitudine de 700 m.

Din gara Zăvoi călătoria s'a făcut pe o distanță de 26 Km. cu trăzina-motor, pusă la dispoziția P. S. Sale prin bunăvoința Dlui A. Dobrescu procuristul firmei „Lomaș”; însoțit de pâr. Gh. Popoviciu și Dl A. Dobrescu.

Deși P. S. Sa a dorit ca această călătorie să fie „incognito”, în halta comunei Mărul ne aștepta mulțime de credincioși cu copii de școală, toți cu flori în mână. P. S. Sa cu cuvinte părintești mulțumește părintelui Gh. Popovici și fiilor sufletești, pentru această spontană primire sărbătorească într'o zi de lucru.

După ce P. S. Sa se întreține cu multă dragoste părintească aproape cu fiecare din cei de față, împarte cărți de rugăciuni, cruciulițe și iconițe.

Ne îndreptăm apoi cu toții către sf. biserică, unde pâr. Gh. Popoviciu dă explicațiile referitor la zidirea și reînnoirea bisericii.

Biserica din Mărul, refăcută radical în 1937, este o oglindă a celor ce o împodobesc cu sufletele lor și o mândrie a Eparhiei noastre.

P. S. Sa ca și toți vilegiaturii care au

trecut prin Mărul au rămas plăcut impresionati de atmosfera găsită în această biserică ortodoxă.

La Poiana Mărului ne întâmpină o colonie de copilași împreună cu conducătoarele lor, trimiși pentru recreare și întremare de către Primăria Municipiului Timișoara. Și acolo copilașii au ținut să ofere flori de munte din brațele lor fragede, cari implorau binecuvântarea Arhiereului.

Clipa când P. S. Sa a început să le împartă cărți de rugăciune, cruciulițe și iconițe, precum și îmbulzeala copilelor de a ajunge cu mâna să primească fiecare câte un dar, ne-a reîmprospătat momentul din viața Mântuitorului: „Lăsați copiii să vină la Mine”!

Poiana Mărului, așezată la poalele munților, pe cele două versante ale râului Bistra cu apa cristalină de munte și aerul ozonat al brazilor a devenit astăzi una din cele mai căutate stațiuni climaterice din sud-vestul Țării. Așa ne-am explicat întâlnirea a o mulțime de artiști dela teatrul național și dela Operă, în frunte cu Dna Aca de Barbu și dir. Zaleschi, precum și Dl consilier dela Curtea de Casație Dr. N. Crăciunescu ș. a.

La dorința unanimă s'a ales locul potrivit pentru zidirea bisericii din lemn.

Această zi a fost pentru P. S. Sa și însoțitori, zi de adevărată reculegere sufletească și întărire duhovnicească.

R.

Cuvânt pentru ostași

Voința și munca omului al doilea factor al mântuirii.

În convorbirea trecută, despre rugăciune, spuneam că fără ajutorul lui Dumnezeu omul nu-și poate câștiga mântuirea, că acest ajutor îl putem dobândi prin rugăciunea creștinească integrală, plină de credință, de smerenie și de dragoste către Tatăl nostru cel ceresc și că numai acele rugăciuni dau rod pentru sufletul nostru care sunt însoțite de năzuința omului către desăvârșire, prin munca lui cinstită, stăruitoare și demnă.

Aceasta, fiindcă puterea rugăciunii atârână pe lângă moralitatea cererii și însușirile rugăciunii — și de conlucrarea noastră cu ajutorul lui Dumnezeu. Astfel, voința și munca omului constituie al doilea factor al mântuirii, căci Dumnezeu ne ajută numai atât, cât ne facem noi vrednici de ajutorul Lui prin hărnicia no-

Ș T I R I

stră, adevăr simțit de Român în expresia: „Dumnezeu îți dă, dar nu-ți pune în traistă“.

Munca nu este altceva decât o încordare a puterilor noastre și o cheltuire de energie pentru a ajunge la un produs, la un câștig material sau sufletec. Ea se numește fizică, sau intelectuală, după cum omul muncește mai mult cu trupul (de pildă: țăranul, lucrătorul din fabrică, meseriașul etc.), sau mai mult cu mintea (preotul, învățătorul, medicul etc.).

E o mare greșală să se creadă că numai munca cu brațele este muncă adevărată — cum fac, de pildă, comuniștii — care nesocotesc și disprețuiesc pe intelectuali. Tot muncă este și munca intelectuală, ba chiar *mai grea* decât cea fizică: profesorul care lucrează cu mintea între cei patru pereți ai clasei, în aer stricat, cheltuiește numai în 2—3 ore energia pe care o cheltuiește țăranul muncind cu brațele în aer liber, curat, o zi întreagă.

Pe urmă, în aprecierea și răsplătirea muncii trebuie să ținem seama și de pregătirea de care a avut nevoie omul ca să poată săvârși cutare muncă. Nu este drept ca munca profesorului care a avut nevoie de 16-18 ani de pregătire pe băncile școalelor și care a cheltuit pentru aceasta o avere întreagă, să fie retribuită la fel cu munca ziușului care n'a avut nevoie pentru a o putea face, de nicio pregătire.

Dar, dacă este firesc lucru că muncile nu pot fi retribuite în chip egal, ci *fiecare muncă trebuie răsplătită după importanța ei și după pregătirea pentru care a avut omul nevoie pentru a o săvârși*, — toate muncile sunt la fel de onorabile și toți muncitorii sunt vrednici de cinste și de respect dacă au muncit din tot sufletul și potrivit vocii lui Dumnezeu, deci, dacă au săvârșit muncă adevărată.

După cum nu orice rugăciune este adevărată, tot așa, nu orice muncă este adevărată muncă, vrednică de respectul nostru. Ca să fie adevărată și deci mântuitoare, munca trebuie să întrunească următoarele însușiri. Ea trebuie să fie:

a) *Cinstită*, adică să fie după voia lui Dumnezeu, pentru binele obștesc, sau pentru binele nostru personal, dar fără a strica pe altul. Și hoțul cheltuiește o energie dar munca lui nefiind cinstită nu e muncă adevărată.

b) *Cu suflet*, anume omul să nu lucreze de mântuială, ci să pună suflet în lucrul său.

c) *Făcută la timp*, căci altfel munca își poate pierde complet sau în parte, folosul (de pildă țăranul care nu-și seceră la timp grâul are pagubă).

Pr. Damaschin Daicoviciu

Personale. Prea Sfințitul Episcop Veniamin a plecat în ziua de 28 Iulie la București pentru a rezolvi unele chestiuni oficiale, de unde pleacă la băile Vatra Dornei pe timp de trei săptămâni pentru căutarea sănătății.

Promoția „Mihai Viteazu“ — La Sibiu, în capitala de refugiu a atâtor pribegi în prezența M. Sale Regelui și a Mareșalului Conducător s'au desfășurat însuflețite serbări odată cu avansarea ultimei promoții de sublocotenenți, în ziua de 19 Iulie a. c. Promoția numită simbolic „Mihai Viteazu“, după spusele Conducătorului Statului, dl Mareșal Antonescu, are o mare misiune de împlinit. „Nimic pe acest pământ nu ne va putea împiedeca să facem din unirea sufletelor românești forța care va trebui să ne ducă la unirea tuturor drepturilor noastre“, a spus Mareșalul Conducător. A mai spus, cum bine observă „Gazeta Transilvaniei“, unora că „nimeni n'are dreptul să ne desonoreze“, iar altora că „ne-am născut aici înaintea tuturor“, că „aici am fost și aici vom rămânea“. Cuvântul Domnului Mareșal este cuvântul întregii Țări Românești, iar tinerii ofițeri ai promoției „Mihai Viteazul“ sunt chemați să înfăptuiască aceea ce este de înfăptuit!

Conferință. În ziua de Miercuri 18 Iulie 1943, protopopii au fost convocați de P. Sf. Episcop Veniamin la o conferință în Caransebeș. La conferință au participat și consilierii referenți și secretarul eparhial.

S'a discutat chestiunea zidirii localului Academiei teologice, precum și alte chestiuni pastorale și administrative, importante.

Cercul preoțesc pastoral Teregova a ținut în ziua de 30 Iunie a. c. ședință în Rusca. Sub presiunea parohului Vasile Paica din Feneș, au participat preoții Ioan Coșariu din Ilova, Simion Șandru din Sadova-nouă, Ilie Sârbu din Rusca, Dr. Traian Coșeriu și Dimitrie Stoichescu din Teregova, Gheorghe Bihoiu din Slatina-Timiș, Octavian Costescu din Armeniș. La casa parohială preoțimea s'a întreținut în ședință intimă, unde s'au discutat mai multe chestiuni de interes preoțesc-pastoral. La Sf. Liturghie preoțimea a liturgisit în sobor, predica a ținut-o preotul Dr. Traian Coșeriu.

Vizite. La reîntoarcere dela pelerinajul mănăstirii „Balta Caldă“, P. S. Sa Episcopul Veniamin a binevoit să facă în Făget vizite la Dl primpretor I. Gașpar, un bun biserican, P. Onoratului Domn S. Olariu protopop iconom stavrofor în pensie și Dlui director școlar A. Brașovan.

P. S. Sa a rămas plăcut impresionat de școala model condusă de însuflețitul dir. A. Brașovan, care prin hărnicia lui a reușit să aranjeze un pios colț al eroilor, precum și o espoziție permanentă a portului din regiune și a obiectelor lucrate artistic de elevii școlii.

Menționăm că Dl director școlar A. Brașovan s'a remarcat ca un element de valoare încă de pe timpul cât era elev al școlii normale din Caransebeș.

Mulțumire. Oficiul Parohial din Armeniș, aduce și pe această cale mulțumiri credinciosului Iacob Dragomir Nr. 324, care a donat pe seama Sf. noastre biserică, suma de Lei 20.000 — pentru reparații. Bunul Dumnezeu să-i primească darul. *Pr. Octavian Costescu.*

† **Maria Blidariu** mama colaboratorului nostru, preot Dimitrie Blidariu din Jdioara a încetat din viață după o boală scurtă dar grea. Răposata, fiică de preot, a avut o viață sbuciumată cu multe și grele lovituri ale sorții, pierzându-și pe rând soțul, fiul și nora. Moare în vârstă de 53 ani lăsând copii și nepoți nemângâiați.

Dumnezeu să odihnească cu dreptii pe roaba Sa iar pe cei rămași să-i cerceteze cu îndurarea Sa!

De vânzare

Una casă cu etaj în Caransebeș Str. Regele Mihai I No. 8.

Două case în Caransebeș, strada Ardealului No. 62 și 89.

Informațiuni la proprietar, Caransebeș, strada Ovid No. 15.

PARTEA OFICIALĂ

Nr. 4458 Bs. 1943.

NOTĂ OFICIALĂ

Ministerul Culturii Naționale și al Cultelor cu adresa Nr. 35201/943 din 14 Iulie a. c. ne comunică în copie actul Marelui Stat Major Nr. 164 450/1943 din 2 Iulie a. c. referitor la situația seminaristilor și absolvenților teologi încorporați pentru satisfacerea obligațiilor militare, de următorul cuprins:

Cu onoare se face cunoscut că Domnul Mareșal a aprobat următoarele:

Toți seminaristii și teologii de orice confesiune, care se încorporează pentru satisfacerea obligațiilor militare și care doresc și pot a deveni preoți, în limita locurilor vacante, după terminarea serviciului militar, vor fi repartizați la servicii sanitare sau li se vor da întrebunțări în afara serviciului combatant.

Repartizarea lor la aceste servicii se va face după terminarea serviciului militar și nu este condiționată la modul de clasare (combatant sau auxiliar) ci de angajamentul ce-și iau de a deveni preoți, urmând ca după hirotonire să fie înscrși în registrul confesorilor de rezervă.

Angajamentele se vor face în scris în fața comandantului unității sau școlii respective.

Acest ordin are caracter permanent și va fi adus la cunoștința tuturor seminaristilor și teologilor aflați sub arme, precum și celorlalți la data încorporării lor.

Ceace se comunică tuturor celor interesați spre știre. Caransebeș, la 19 Iulie 1943.

Episcop:
† **VENIAMIN**

Secretar eparhial
Petru Toma

Nr. 4358 C. 1943.

NOTĂ OFICIALĂ

Consiliul Central Bisericesc din București ne face cunoscut că On. subsecretariat de Stat al Educației Extrașcolare Nr. 10.042/943 a luat măsuri ca în comunele cu biserici ortodoxe, comandanții de subcentre pre-militare și extrașcolare să înființeze coruri mixte religioase spre a da răspunsurile lituigice.

Intrucât la reușita acestui lucru se cere necondiționat și concursul preoților, On. preoțime, luând contact și înțelegere cu comandanții arătați, să formeze împreună

și cât mai curând coruri cari pe lângă importanța lor religioasă dau totodată tineretului ocazia de a se apropia tot mai mult de biserică și de practicile ei, abolind celelalte îndeletniciri, nepotrivite pentru tineretul creștin.

Caransebeș, la 14 Iulie 1943.

Episcop:
† **VENIAMIN**

Consilier referenț:
Nicolae Cornean

Nr. 4352 E. 1943

NOTA OFICIALĂ

Spre orientare și conformare comunicăm mai jos în copie adresa Consiliului Central Bisericesc din București No. 3846/1943.

Copie. Consiliul Central Bisericesc Nr. 3846.

Prea Sfințite,

De multe ori s'a făcut constatarea că unele parohii necunoscând bine rolul și atribuțiunile Consiliului Central Bisericesc cer Ministerului Cultelor aprobări și cercetări de lucrări bisericești ce cad în sarcina și competența Consiliului Central Bisericesc, care are, potrivit art. 33 lit. f. din Regulamentul pentru funcționarea sa, un serviciu tehnic pentru construcțiuni și reparațiuni, controlul planurilor și devizelor pentru construcții de biserici, capele, case parohiale, etc.

Intrucât asemenea rapoarte — greșit adresate — se îndreptează apoi, conform legii, de către Minister la Consiliul Central Bisericesc, pentru rezolvarea legală, cu frățească dragoste Vă rugăm să binevoiti a da dispozițiuni organelor bisericești în subordine din acea de Dumnezeu păzită Eparhie, ca pentru evitarea unei astfel de corespondență îngreunătoare și deci dăunătoare bunului mers al lucrărilor, pe viitor în asemenea chestiuni să nu se mai adreseze Ministerului Cultelor, ci numai Consiliului Central Bisericesc, afară de cazul bineînțeles, când reparațiile în cauză urmează a se face clădirilor „monumente istorice” care cad în competența Comisiei Monumentelor Istorice, depe lângă Ministerul Cultelor. Primiți, Vă rugăm, Prea Sfințite, ale Noastre întru Hristos frățești îmbrățișări.

L. S. † Nicodim președinte Patriarh, Consilier referent indescifrabil.

Prea Sfinției Sale Prea Sfințitului Episcop al Caransebeșului.

Caransebeș, la 27 Iulie 1943.

Episcop:
† **VENIAMIN**

Consilier referent:
D. Sgaverdia

Nr. 4542 B. 1943.

NOTĂ OFICIALĂ

Se aduce la cunoștință P. Cuc. protopopi și Cuc. preoți spre știre și conformare, că Sf. Sinod permanent în ședința sa dela 17 Iulie a. c., constatând că unii preoți candidează la parohii vacante din cuprinsul altor Eparhii, fără consimțământul Chiriarhului lor, fapt care constituie o abatere dela rânduețile canonice, a hotărât ca să nu se mai primească candidaturi, fără consimțământul prealabil al Chiriarhilor respectivi.

În urmăre la actele de candidare se va anexa și aceasta.

Caransebeș, la 23 Iulie 1943.

Episcop:
† **VENIAMIN**

Consilier referent:
D. Sgaverdia

Nr. 4513 Pres. 1943.

NOTĂ OFICIALĂ

Se dispune tuturor P. Cuc. protopopi și Cuc. preoți din cuprinsul Eparhiei noastre ca Duminică în 15 August la sărbătoarea Adormirii Născătoarei de Dumnezeu „Ziua Marinei” să officieze în toate bisericile un paras-tas pentru odihna eroilor marinari morți la datorie și în acelaș timp să se facă rugăciuni în această zi pentru biruința oștilor române împotriva dușmanilor seculari.

În acest an în mod excepțional se va purta „tasul special pentru marină”.

Caransebeș, la 24 Iulie 1943.

Episcop:
† **VENIAMIN**Secretar eparhial:
Petru Toma

Nr. 4011 B. 1943.

CONCURS

Se publică concurs pentru primirea de studenți în *Academia noastră teologică* din Caransebeș pe anul școlar 1943/44, condițiunile de primire fiind următoarele:

Cererile de primire se înaintează Consiliului eparhial până la 1 Septembrie 1943.

La cereri se anexează următoarele documente:

1. Extrasul din matricola hotezaților.
2. Extrasul de naștere dela Oficiul stării civile.
3. Diploma de bacalaureat sau de absolvire a seminarului teologic.
4. Certificat de moralitate dela Oficiul parohial, vizat de Oficiul protopopesc.
5. Certificat medical despre starea sănătății, dela medicul circumscripției.

6. Declarația părinților sau tutorelui, că vor suporta toate cheltuelile reclamate cu întreținerea petentului în Internatul diecezan.

Studenții anului I vor prezenta la înscriere o declarație subscrisă și de părinți ori tutor la Of. parohial, că după absolvirea studiilor teologice vor servi în clerul episcopiei cel puțin 5 ani, în caz contrar vor restitui toate beneficiile avute. Cei din alte eparhii vor prezenta și cartea canonică dela Chiriarh.

Se observă că toți studenții ai căror părinți nu locuiesc în Caransebeș, sunt obligați să locuiască în Internatul diecezan. Sunt obligați apoi — până cel mult la 31 Decembrie 1943 — să-și procure uniforma (reverendă), sau cel puțin vestă preoțească.

Tinerii săraci și cari dovedesc purtare morală bună și progres în studii, vor beneficia de bursă. Apoi toți studenții se vor bucura de gratuitatea în ceea ce privește asistența medicală și medicamentele. Pentru studenții înscriși stau la dispoziție 20 de burse à 30.000 Lei.

Cei ce vor fi primiți în anul I se vor prezenta în ziua de 28 Septembrie a. c. ora 9 dim. la Rectoratul Academiei la examenul medical și de aptitudini muzicale, care este eliminatoriu.

Studenții cari nu se vor prezenta la timp la înscriere vor fi considerați retrași din Academie.

P. C. Păr. protopopi, C. Preoți și profesorii de religie sunt rugați să atragă atențiunea tinerilor absolvenți de liceu din case bune asupra condițiunilor de primire în Academia teologică și totodată îi va îndemna să se dedice chemării preoțești, care oferă po-

sibilitățile cele mai frumoase tuturor celor ce voesc să muncească în ogorul Domnului și al Neamului nostru dreptcredincios.

Preoția este cea mai aleasă misiune în sânul poporului nostru, este slujba cea mai de cinste în viața neamului și oferă cel mai larg teren de acțiune între ridicarea poporului spre o viață de înaltă spiritualitate în duh creștinesc și omenesc.

De altă parte, nu vor întrelăsa să atragă atențiunea tinerilor și asupra avantajilor pe care le acordă Consiliul eparhial care conferă burse întregi și semi-burse tinerilor merituoși și cu purtare bună, aceste burse conferindu-se sub titlul de gratuitate și semi-gratuitate în internatul diecezan.

Caransebeș, la 6 Iulie 1943.

Episcop:
† **VENIAMIN** 3—3 Consilier referent:
Prot. Romul G. Ancușă

Nr. 4275 B. 1943.

CONCURS

Pentru întregirea postului de **revizor eparhial** se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”.

Postul de revizor eparhial este retribuit din bugetul Ministerului Culturii Naționale și al Cultelor cu salariul de șef de serviciu fără gradații, care de prezent este de Lei 14.100, plus Lei 3.639 indemnizație de scumpete, apot chiria convenită și eventualul adaus familiar.

Doritorii de a ocupa acest post, având cvalificațiune pentru parohiile de cl. I cu examen de bacalaureat și cel puțin 5 ani de serviciu în preoție să-și înainteze cererile lor Consiliului eparhial. La cerere se vor alătura toate documentele personale și de studii, precum și certificatele despre serviciile de până acum.

Caransebeș, la 8 Iulie 1943.

Episcop: 3—3 Consilier referent:
† **VENIAMIN** **Prot. Romul G. Ancușă**LIBRĂRIA DIECEZANĂ
din Caransebeș

a primit un stoc important de

OBIECTE BISERICESTI

anume: cruci, cutii de botez,
potire, prapori mari
din mătăsă de Lyon,
côpii, candel, cădel-
nițe, pahare pentru
mir, cane pentru apă
și vin, cununii etc.